

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

38. ČÍSLO / XXVIII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

20. ZÁŘÍ 2020

Z obsahu:

Uzdravit svět -

3. Přednostní rozhodování ve prospěch chudých a ctnost lásky

Katecheze papeže

Františka

z 19. srpna 2020,

knihovna Apoštolského
paláce v Římě

- strana 2 -

Svatý Ignác ze Santhiá

Libor Rösner

- strana 4 -

Z duchovního pokladu

Alice Lenczewské (20)

- strana 5 -

Nejkrásnější květ ráje (21)

Kardinál Alexis

Henri Marie

Lépiciér O.S.M.

- strana 7 -

Z luteránství do světla

pravdy v katolické církvi

Agnieszka Kańdula -

P. Mieczysław

Piotrowski TChr

- strana 10 -

Čtyřicetihodinová

modlitba posvátného

růžence

- strana 13 -

*„Pane můj, slibuji Ti ubohost, čistotu, poslušnost a zasvěcení sebe samé,
až po nejhlubší vyčerpání, pro spásu duší..“*

*Pane, ať mne vztahy lásky navždy sváží s tvým Nejsvětějším Srdcem
a dovol mi v tomto životě být dítětem mé nebeské Matky.“*

(Bl. Matka Maria Terezie od sv. Josefa)

Uzdravit svět – 3. Přednostní rozhodování ve prospěch chudých a ctnost lásky

Katecheze papeže Františka z 19. srpna 2020, knihovna Apoštolského paláce v Římě

(2 Kor 8,1-2.9)

Draží bratři a sestry, dobrý den! Pandemie odhalila svízelnou situaci chudých a velkou nerovnost, která kraluje v tomto světě. A virus, který nedělá rozdíly mezi lidmi, se na své devastační pouti setkal s obrovskými nerovnostmi a diskriminacemi. A zvětšil je.

Odpověď na pandemii je tudíž dvojitá. Na jedné straně je nezbytné nalézt lék na maličký hrozný virus, který sráží na kolena celý svět. Na druhé straně musíme léčit obrovský virus sociální nespravedlnosti, nerovných příležitostí, marginalizace a absence ochrany těch nejslabších. Tato dvojitá uzdravující odpověď obsahuje

volbu, která podle evangelia nemůže chybět: **přednostní rozhodování ve prospěch chudých** (srov. *Evangelii gaudium*, 195). Nejde tu o politickou, ani ideologickou volbu. Stranickou volbu ... nikoli. Opce pro chudé je jádrem evangelia. První, kdo

Pokračování na str. 13

Lekce pokory. Dvě slova, která vystihují obsah následujících stran. A co víc: tuto lekci nám uděluje Trojjediný Bůh, náš Pán a Stvořitel. Měli bychom tedy zbystřit svůj duchovní zrak a nechat se poučit, protože Boží smýšlení člověka převyšuje tak, jako převyšují nebesa zemi – říká dnešní první čtení.

Pokora se může projevat mnoha způsoby a dosahuje různých stupňů dokonalosti – tak jako každá ctnost. Pro někoho může být vrcholem už to, že se naučí přijímat druhého člověka jako svého bližního. A naopak velmi vysokým stupněm pokory je přijetí skutečnosti, že fyzický stav těla znemožňuje účast na každodenní mši svaté a přijetí Ježíšova Těla. To prožívala na konci svého života bl. Maria Terezie Tauscherová. (str. 10–12) V případě takové zbožné duše můžeme mluvit o fyzickém odtržení od největší lásky života. Uvnitř v duši však přetrvává přítomnost Milovaného, a to je zase síla lásky, jež s bolestnou nadějí v konečné shledání s živým Spasitelem dává neochvějnou jistotu, že spása je blízko.

Spása – to je konečná, nejvyšší odměna za námahu, kterou pro svoji duši a dobro druhých odvedeme zde na zemi. Je nabídnuta všem. Je to Bůh sám, který je onou odměnou: blažené patření na jeho tvář ve společenství svatých v nebeském království dává nejhlubší poznání jeho stvořitelského díla a lidské existence.

Pokora je neoddělitelně spojena s poslušností. Nikoliv poslušností bez uží-

Editorial

tí rozumu – svědomí nás zavazuje odmítnout poslušnost ve věcech hříšných, zlých. Někdo by snad dokonce mohl chápat poslušnost tak, že je to „zlatá střední cesta“, jak nechat zodpovědnost na druhých. Obojí je špatně. Pravá ctnost poslušnosti spočívá v plnění Boží vůle, ať už jde ryze o osobní záležitost mezi člověkem a Bohem, anebo o děj skrze jiné lidi, kterým je dána moc rozhodování, nařizování. Důsledkem takové pokorné poslušnosti je pak vnitřní pokoj, po kterém touží každý člověk. Ale vždy zde musí být Bůh na prvním místě. Tak nám o tom vydal své životní svědectví sv. Ignác ze Santhià – příklad pravé pokory a bezvýhradné lásky k Ježíšovu kříži, z něhož čerpal moudrost pro svá přesvědčivá kázání. (str. 4–5)

Zvláštní druh pokory vyznačují omilostněné duše, které se obětují za druhé. Alice Lenczewska je jednou z nich. (str. 5–6) Lekce, které jí uděloval v duchovních rozhovorech Ježíš, nám mohou místy připadat velmi tvrdé. Je to však láskyplné vedení k pravé pokoře, která duši umožňuje poskytnout celý svůj prostor Ježíši – a ďábel, i když těžce pokouší, dovnitř nemůže. Lze se z toho všeho nějak poučit? Není to jen pro vyvolené? Sám Ježíš právě Alici opakovaně říká, že její duchovní zápisky jsou důležité pro ty, kdo nejsou v takovém milostiplném spojení

s ním jako ona. Mají totiž i ostatní duše přimět k tomu, aby se poučily a nebály se změnit, obrátit, odevzdat se Ježíšově lásce, již sám projevuje.

Všimněme si u Alice dvou skutečností, které znamenají pravou pokoru. Nejprve: nevyvyšovat se nad druhé, ale toužit po tom, aby oni byli lepší než ona (my), přát jim to nejlepší. Nikdy nikdo z nás neví, jaké je povolání druhých v tomto světě a kolik světla dostali. Hlavně pak nesmíme ze sebe ani v duchu dělat svaté podle svých měřítek, „protože to je dábelké pokušení“. Jen ten, kdo zapomíná na sebe a pro sebe po ničem netouží, protože vše odevzdává Ježíši a touží dělat vše pro něho, jak on chce – jen ten obdrží od Ježíše svatost. Konečně, „nikdo a nikdy neprolil dost slz nad vlastní hříšností, nad vlastní malostí a ubohostí“...

A pak je zde ještě ona druhá skutečnost, která stojí za zbystření pozornosti: výčitky svědomí. To není Ježíšův, Boží trest. „Neposlušná a neřádná duše trestá sama sebe, poněvadž ztrácí dobro, jaké mohla obdržet, kdyby žila v harmonii“ s Ježíšovou vůlí a láskou. Nepřipomíná nám to Adama a Evu v ráji? Nechtějme zkoušet něco jiného, než co nám dává Bůh! Copak my si udělíme něco lepšího? Buďme naopak vděční za všechny Boží dary dobra a lásky. Nic lepšího dostat nemůžeme – a to je jedno z poselství nejen dnešní neděle, ale také tohoto čísla Světla.

Daniel Dehner

Dnešní neděle pokračuje Pán ve svém výkladu, který ti má přiblížit podstatu Božího království. I když k tomu používá obrazy z pozemské skutečnosti, která je ti blízká, ve skutečnost míří mnohem výše. Musíš počítat s tím, že tě chce uvést do pravdy, která překračuje pozemské představy: *Mé myšlení není jako vaše myšlení ani vaše chování není podobné mému.* Přesvědčíš se o tom, když pozorně vyslechněš jeho dnešní podobenství. Vypros si k tomu světlo a usebranost od Původce a Dárce všeho poznání.

Pán dnes použije obrazy, které jsou ti důvěrně známé: jsou ze světa práce a tržních vztahů. Představuje ti svého Otce jako Hospodáře, který potřebuje mnoho pracovníků na svou vinici. Vychází brzy ráno, aby si je najal. Se všemi, kteří jsou ochotni nastoupit, uzavírá jasnou dohodu: Za celodenní práci obdrží večer jeden denár. Přijmi také Hospodářovo pozvání a připoj se k těmto prvním povoláním. Pánova vinice přináší vzácnou úrodu. Bylo by škoda, kdyby její plody přicházely nazmar proto, že není dosti ochotných a dělných rukou.

Se stoupajícím sluncem jako by práce přibývalo. Jak sám vidíš, Boží vinice by potřebovala mnohem více dělníků. Ne-div se proto, že Hospodář vychází znovu a znovu a pokaždé nachází mnoho těch, kteří maří čas dne v nečinnosti, ačkoliv je to ke škodě nejen jim samým, ale také všem, kterým by se mohlo dostat z plodů této vzácné vinice. Proč nic nedělají? Nikdo je nenajal. Nedověděli se o tak vzácné pracovní příležitosti, ačkoliv je jim tak nablízku. *Hleďte Pána, když je možno ho najít, volejte ho, když je blízko.*

Jakou mzdu asi nabídl Pán těm, kteří nastupují až k večeru na zbytek pracovního dne? Zeptej se přímo jich. Hospodář jim řekl, že dostanou, co bude spravedlivé. Není to bláhové, dát se najmout za takové nejistoty? Jak vidíš, ti, kteří nastoupili, přijali nakonec jeho nabídku s povděkem i za těchto podmínek. Nepatříš mezi ty, kteří se nejdříve ptají, co za to? Užitečná a prospěšná práce může přinášet i jiné potěšení než jen hmotnou odměnu. Skutečná výše jejich mzdy zů-

stává věcí důvěry. Dokážeš také tak důvěřovat svému Hospodáři?

Pracovní den končí a nadešel čas vyúčtování. Zajímá tě, jak ocenil nakonec Hospodář práci těch, kteří přišli poslední? Hned se to dovíš, protože jsou k výplatnímu stolu voláni jako první. K všeobecnému překvapení dostávají plnou mzdu obvyklou za celodenní práci. Že by se během dne změnila finanč-

ní politika? To by se pak měla změnit i mzda těch, se kterými Hospodář hned ráno smluvil jeden stříbrník. Divíš se, že někteří z těch prvních začínají spekulovat? Ale správce nečiní rozdílů. Všichni dělníci zatím odcházejí s jedním denárem. I ti, kteří nastoupili hned ráno, dostali přesně to, na čem se s nimi Hospodář dohodl. Propuká vlna nevole. Co tak zkhalilo jejich spokojenost? Byli snad v něčem zkráceni nebo ošizeni? Dostali přece beze srážky přesně to, co jim patří. Proč se nám zdá, jako by nám něco ubylo, jakmile vidíme, že někdo jiný má o korunu víc? Ty nespokojené nepoškolil hospodář, ale oni sami, protože jsou tak uzavřeni do sebe, že se nedokážou radovat z dobrodiní, kterého se dostalo druhým. Kdyby v Božím království mělo platit, že mohu mít opravdovou radost jen tehdy, když mám ze všech nejvíce, změnilo by se nakonec v hotové peklo. Není to snad sám ďábel, který je od počátku *zlý, protože Bůh je dobrý?*

Stalo se nám cizím, že někdo nechce v první řadě myslet na svůj zisk, ale hledá všemožně způsob, jak dopřát a zpřístupnit druhým co nejvíce z té hojnosti, kterou sám oplývá. A právě takové je Boží jednání. *Oč převyšují nebesa zemi, o to se liší jeho chování od našeho chování.* Ta Hospodářova mzda je ve skutečnosti nedělitelná a nedá se už k ní ani nic přidat. Vždyť Pán nás za naši věrnou službu odměňuje účastí na svém vlastním životě, ten *Boží denár je Bůh sám.* Již samo pozvání na jeho vinici je tedy nedocenitelnou ctí a darem, který ti nabízí Boží velkodušnost. Jestliže ti pak Pán na někom jiném ukazuje ještě nápadněji svou nekonečnou lásku, nečiní tak na tvůj úkor, ale dává ti možnost o to více se radovat z jeho dobroty. Nemáš největší důvod k ra-

Liturgická čtení

1. čtení – Iz 55,6-9

Hleďte Hospodina, když je možné ho najít, vzývejte ho, když je blízko! Ať přestane bezbožník hřešit, zločinec ať změní své smýšlení; ať se obrátí k Hospodinu a on se nad ním smiluje, k našemu Bohu, který mnoho odpouští, neboť „nejsou mé myšlenky myšlenky vaše ani vaše chování není podobné mému“ – praví Hospodin. „O kolik totiž převyšují nebesa zemi, o to se liší mé chování od vašeho, mé smýšlení od smýšlení vašeho.“

2. čtení – Flp 1,20c-24,27a

Budu moci oslavit na sobě Krista, ať svým životem, ať svou smrtí. Vždyť pro mě život je Kristus a smrt ziskem. Avšak kdybych tady žil dál, mohl bych ještě s užitkem pracovat. A proto nevím, co bych měl volit. Přitahuje mě totiž obojí: mám touhu zemřít a být s Kristem – a to je věc mnohem, mnohem lepší; ale pro vás je zase nutnější, abych zůstal ještě naživu. Jen se chovejte tak, jak to odpovídá Kristovu evangeliu.

Evangelium – Mt 20,1-16

Ježíš řekl svým učedníkům toto podobenství: „Nebeské království je podobné hospodáři, který vyšel časně zrána najmout dělníky na svou vinici. Smluvil s dělníky denár na den a poslal je na vinici. Když vyšel kolem devíti hodin, viděl jiné, jak stojí nečinně na trhu. Řekl jim: »Jděte i vy na mou vinici a dám vám, co bude spravedlivé.« A šli. Kolem dvanácti a tři hodin odpoledne vyšel znovu a udělal to

Dokončení na str. 8

dosti již ve vědomí, že tě mezi své vyvolené přijal Hospodář, jehož bohatství je tak nesmírné a dobrotivost tak bezmezná, že může a chce i za jedinou vteřinu lásky vyplatit v plné výši a nezkrácené hodnotě svůj *nekonečný denár*? Jeho podnikatelská politika tě tedy vede nikoliv k úsilí, abys měl více než druzí, ale aby všichni měli co nejvíce. Neprivádí tě k lítosti, že je tolik bratří a sester, kteří stojí nečinně, protože je nikdo nenajal? Vyprav se s ním za nimi na všechna tržiště. Budou v den výplaty i tvou velkou radostí. Nebo snad chceš zůstat jedním z nich?

Bratr Amadeus

Svatý Ignác ze Santhià

K jeho jménu se vážou dva přídomky – „ze Santhià“ odkazující na místo jeho narození, „svatý“ na jeho ctnostný život velkého světce kapucínské větve františkánské rodiny.

Původně se jmenoval Vavřinec Mořic Belvisotti (Lorenzo Maurzizio) a měl štěstí na prostředí, v němž se 5. června 1686 narodil a posléze vyrůstal. Jeho otec se radoval nejen z narození šesti dětí, ale i ze slušného majetku, na kterém však nijak nelpěl, čímž synovi udělil první životní lekci. Tu druhou mu dal P. Bartolomeo Quallio, strýc a kněz v jedné osobě, který ho v jeho sedmi letech – po smrti otce – vychovával. Strýc byl zbožný muž a malý Vavřinec v něm viděl vzor kněžství.

Snad i proto se vydal stejnou cestou a v roce 1710 byl rovněž vysvěcen na kněze Kristova. První jeho kněžským působištem bylo místo vychovatele v zámožné rodině Avogadrů, která si ho přímo vyžádala. Bohoslovec Vavřinec tedy už při studiích musel zaujmout i lidi mimo kněžský seminář.

Podobné postavení skýtalo množství výhod, především zajištěný příjem v dobách, kdy kněze neplatil stát, ale jeho příjmy plynuly výhradně z velkých donací, popř. z darů farníků a výnosů farních majetků. Měl dokonce na vybranou – krom pokračování jako vychovatel u Avogadrů a funkce faráře ve farnosti Casanova ho chtěla za každou cenu získat i rodná farnost Santhià, avšak on po nějakém čase rozvažování nekývl na žádnou z nabídek. K překvapení všech zvolil variantu naprosto nečekanou – odebral se do Turína, kde vstoupil jako novice ke kapucínům.

Vavřincova volba překvapila i provinciála řádu, na jehož zvidavé otázky odpověděl ne již nejmladší uchazeč o hnědý kapucínský hábit opásaný cingulem ujištěním, že uvnitř své duše slyší volání, jež mu bez přestání opakuje: „*Chceš-li najít pokoj, musíš plnit Boží vůli skrze poslušnost.*“

Tato slova řekl ještě jako otec Vavřinec, se zahájením ročního noviciátu v Chieri léta Páně 1716 už hovořil jako bratr Ignác.

Do Chieri se vrátil po čtyřech letech pobytu v juniorátu v Saluzzo, přidělen byl k mladým novicům, poté byl v roce 1727 poslán do Monte di Torina, kde mj. půso-

bil jakožto zpovědník. Za další čtyři roky už z pověření představených vedl kapucínské novice v Mondovi.

S láskou k Bohu a k lidem, která z něj přímo tryskala, vychovával otec Ignác pro řád jeho budoucí pilíře. Jeho cela byla pro ně otevřená 24 hodin denně. Skrze tuto lásku je vedl k životu pravých synů sv. Františka, jimž bude vrcholným ideálem Kristus, vštěpoval jim lásku do srdcí, aby byla hnacím motorem veškerého jejich konání a uvažování.

Ideu lásky nad běžnou míru projevovat otec Ignác v praxi, slavnou se stala jeho výměna s bratrem Bernardinem z Vezy, jenž toužil stát se misionářem v Kongu, avšak postihla ho nevyčísitelná nemoc očí, která představovala zdánlivě neprokonatelnou překážku pro vyplnění jeho snu. Zdánlivě, ježto zde byl otec Ignác a ten nabídl Bohu sebe samého za oběť, aby se bratr Bernardin uzdravil. Bůh jeho oběť přijal, mladý adept misí se uzdravil, nemoc však dopadla na Ignáce, a to natolik, že mu nezbylo než po 14 letech neúnavné služby rezignovat na své mis-

Svatý Ignác ze Santhià

to novicmistra. Nežehral na osud a nedal tak příležitost spolubratrům, aby ho utěšovali. Naopak sám těšil všechny ty, kteří želeli jeho nuceného odchodu. „*Někdo musel rádně nést tento kříž!*“

Neznamenalo to však, že by rezignoval na jakoukoli činnost. Právě v té době zúřila válka mezi sardinským králem Karlem Emanuelem III. a Francií. Král požádal generálního představeného kapucínské řádu, aby řeholníky v hnědém hábitu s kápí vyslal do těchto bojů jako vojenské kaplany. Ignác byl mezi prvními, kteří do ohrožených míst na vlastní žádost vyrazili, nedbaje nemoci, která ho trátila. Po dva roky přiváděl nazpět k Bohu umírající, duchovně vedl živé a byl k ruce lékařům v polních špitálech v Asti, Vinovu a Alexandrii.

Po jejich uplynutí se vrátil do Monte di Torina, kde pak působil v roli katechety bratrů laiků a exercitátora pro klášterní komunitu. Prakticky přes noc se zrodil vynikající katecheta, do jehož hodin katechismu docházeli i věhlasní teologové a nejvyšší řádoví představení. Ti se nikterak nepohoršili, když Ignác hovořil víceméně přímo k nim při promluvě o povinnostech představených. Jeho otevřenost mu vytkl jeden ze spolubratrů, na což on odpověděl, že říká pouze to, co vyčetl z kříže.

Z kříže, který neustále adoroval, kolikrát až do té míry, že přestal vnímat okolní svět, takže jim museli spolubratři pořádně zacloumat, aby s ním mohli rozmlouvat. Z kříže, o němž pronesl například toto kázání: „*Kdyby nám nejvyšší velekněz z Říma poslal kousek svatého Kříže, přijali bychom ho s velkou úctou a zbožností a poděkovali bychom za tolik přízně a laskavosti. Ježíš Kristus, Nejvyšší Velekněz, nám z nebe poslal část svého kříže, což jsou bolesti, kterými trpíme. Nesme je pro lásku k Němu, snášeje je trpělivě a děkujme Mu za tolik přízně a laskavosti.*“

Jak už to u světců bývá, Ignác ze Santhià ne že by kázal vodu a opájel se přitom vínem, ale žil příkladným životem, hodným následování a obdivu, takže by mu ani ten největší šfourel nemohl nikdy předhodit faleš a dvoutvárnost v jeho slovech. Už jen proto, že navzdory hrozbě morové nákazy během oněch dvou válečných let neohroženě přicházel se svátostmi i s obyčejnou lidskou pomocí k mo-

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (20)

rem nakaženým a pomáhal je léčit. Stal se vzorem pro všechny, rovněž lidé mimo klášter si vyprávěli o ctnostném řeholníkovi s bolavými očima, ale zdravým milujícím srdcem a slovy uzdravujícími srdce ostatních.

Ignác procházel turínskými ulicemi s nabídkou duchovní pomoci vyprahlým, s nabídkou materiální pomoci hladovějícím. Nerozpakoval se zaklepat na dveře majetných Turiňanů, kteří neměli sílu cokoli odepřít tomuto řeholníkovi s nevědším charismatem. Konal i procesy za uzdravení nemocných, kteří se bezprostředně před očima uzdravovali.

Není divu, že takového kněze vyhledávaly zástupy lidí, aby mu vyznaly své hříchy a s darem pokání uslyšely od něj rozhrěšující formuli. Dokázal číst v lidských srdcích, ba i předpovídat budoucnost. Pro Ignácovu až neuvěřitelnou schopnost přivést k nápravě i nejhorší hříšníky na okraji společnosti se mu přezdívalo „*Lovec lotrů*“ či „*Otec hříšníků*“. Taktéž se tradovalo, že padnout do jeho rukou znamená padnout do náručí milosrdného Boha... Stal se snad nejváženějším mužem Turína těch let, úctou ho zahrnovali i nejmíše postavení jedinci, kteří toužili být jako on, jeho kázání se šířila po městě opisem.

V roce 1768 musel ulehnout. Nemoc překonala jeho vůli. Nicméně i ze svého lůžka v klášterním špitále zpovídal kajčníky a udílel duchovní rady, ani na něm neztrácel svou neodlučitelnou průvodkyni radost, jež z něj vyzařovala do všech stran a jež z něj činila radost obdarovávající svět, pravou radost františkánskou.

Neopouštěla ho ani během zhoršující se nemoci a postupující hluchoty, nepustila ho ani během agonie. Dokonce se svému představenému přiznal, že ho léká jeho vlastní vnitřní klid. „*Bojím se, že se snad spoléhám příliš.*“

O půlnoci 22. září 1770 vyřkl do posledních Ignácových chvil na tomto světě kvardián kláštera: „*Vydej se na cestu, křesťanská duše.*“ A Ignác se slovem „*Amen*“ na rtech poslušně vydechl naposledy.

Podobné „*Amen*“ zaznělo na Svatopetském náměstí v Římě 17. dubna 1966 z úst tisíců věřících, když papež Pavel VI. dočetl beatifikační listinu o bratru Ignáci ze Santhiá, a 19. května 2002, když dočetl papež Jan Pavel II. jeho listinu kanonizační.

Místa v textu označena „†“ jsou slova Ježíšova, místa označena „•“ jsou slova Matky Boží, andělů, svatých či duší v očisti. Biblické texty jsou vždy od Ježíše po Alici-ně modlitbě a prosbě o slovo v duchu tzv. náhodného otevření.

Úterý 9. 6. 87, 22:30 h.

- Co se Ti na mně nelíbí, Pane?

† Domýšlivost.

- Nevěděla jsem, že jsem domýšlivá.

† Chceš být lepší než druzí, mít pravdu a být náležitě oceňována.

Má-li tvůj život být obětí za druhé, je třeba, abys toužila, aby oni byli lepší než ty, aby byli moudří a abys jim přenechávala to, co je nejlepší.

Ještě stále toužíš po povšimnutí a často se domníváš, že ti patří víc než druhým.

Oběť spočívá v tom, že ty se musíš umenšovat, aby někdo jiný vzrůstal. Musíš brát sobě, abys mohla dávat – ne to, co ti přebývá, ale to, co někdo potřebuje, a nebrat v úvahu vlastní potřeby. Nemáš mít žádnou potřebu kromě jediné: pomáhat a sloužit tam, kde je zapotřebí. Já povedu, aby všechno, co budeš dělat, bylo užitečné pro Mou slávu, v Mých dětech. A ty si nebudeš vybírat, komu budeš sloužit. Já budu posílat a ukazovat.

- A co s mým úmyslem?

† Ten zůstane jako hlavní. Je tak široký, že se do něj vejde mnoho.

Středa 24. 6. 87, 10 h.

† Má láska je tichá, obětavá, toužící pomáhat. Nehledá sebe, netouží po potěšení ani po předvádějících se gestech a slovech.

Zkoumejte svá srdce,⁽¹⁾ bděte, poznávejte, odkud se berou touhy vašich srdcí a k čemu směřují. Pokud k uspokojení vlastních potřeb – nejsou ode Mne. Pokud k pomoci a k péči o druhé – Já jsem jejich tvůrcem. Buďte uvážliví, aby vám Moji lásku nezastoupila její náhražka nalezená v cizí náruči. Buďte obezřetní, aby vaše chování nebylo pohoršením a provokací pro druhé, kteří nerozumějí, poněvadž jim jsem nedal takové světlo. Nevyvyšujte se, poněvadž nevíte, jaké je povolání druhých a kolik světla jsem jim

dal. Nedělejte sami ze sebe svaté, protože to je ďábelské pokušení.

Já dávám svatost Mým dětem, které pro Mne zapoměly na sebe a pro sebe po ničem netouží. Které, jako Já pro vás, dokážou s láskou a s pokojem snášet pronásledování i pokořování – pro Moji slávu. Střežte se, protože satan jako lev řvoucí krouží kolem vás a hledí, koho by pohltil.⁽²⁾

„*Hospodin je s vámi, když vy jste s ním. Když ho hledáte, dá se vám nalézt, když ho opouštíte, opouští vás.*“ (2 Par 15,2)

Čtvrtek 25. 6. 87, 15 h.

- Dovoluješ mi pochopit, proč vlastně dnes, po té ranní rozmluvě a bolesti mých zkoušek ukryvání pravdy o mně, jsi mi dal slova z Písne. Slova Tvé lásky – přestože moje tvář je temná, poněvadž je pokrytá stínem hříchu.

Jiné než moje je Tvé hodnocení a Tvá milosrdná spravedlnost.

† Protože vidíš, největší lásku projevují tehdy, když začínáš vnímat pravdu o sobě a když ti tečou slzy zkroušenosti.

Nikdo a nikdy neprolil dost slz nad vlastní hříšností, nad vlastní malostí a ubohostí.

Ty slzy jsou nejkrásnějším vyznáním lásky a nejkrásnějším svědectvím toho, že Mi patříš.

Tehdy je Mé Srdce hluboce vzrušené a proudí potoky milostí a světlo lásky.

Neplač nikdy nad svým trápením – plač nad svou ubohostí, nevděčností a nehodností, neboť jsou větší než utrpení, které prožíváš.

Měj touhu po utrpení a pokořování, která ti lidé způsobují, a tak tě plnou zkroušenosti a bezmocnosti vůči sobě samé vrhají do Mé náruče.

Nemohu utěšovat a obdarovávat člověka, který je sám se sebou spokojený, který podle vlastního přesvědčení už všechno má. Těším a obdarovávám ty, kteří lační a žijí v nedostatku, kteří vidí svoji ubohost a bezmoc.

Ukazuji ti pravdu o tobě, abych vzbudil tvoji zkroušenost a abych si tě zalíbil, obohatil Moji láskou. Abych přioděl tvou lidskou nahotu Mými dary.

Jsi královskou nevěstou, ačkoliv jsi ubohá a nahá. Já tě budu odívat a zahrnovat bohatstvím. Já ti dám všechno, co potřebuje tvé srdce.

Pátek 26. 6. 87, 15:30 h.

† Setkání se Mnou je nejvýznamnější chvíle tvého dne – jim je třeba začínat všechno. Tehdy bude čas a pokoj v srdci.

Neděle 28. 6. 87, 8:30 h.

(Koupila jsem něco, co nebylo nutné)

† Škoda času na zbytečnou péči o vzhled těla, jestliže se dá ještě tak mnoho udělat pro zkrášlení duše.

Prostředky, které ti dávám, i čas věnuj obohacení duší: vlastní i těch, které ti posílám.

Tělu zabezpečuj to, co je nezbytné, aby ti neztěžovalo plnění tvé služby a nejdůležitějších úkolů.

Takovou hierarchii hodnot je třeba mít vždy na zřeteli. Je třeba zvažovat každé své rozhodnutí, aby se netřístily Moje dary, abys nepodléhala pokušením, nezubožovala sebe i druhé dáváním špatného příkladu.

Ty si nemůžeš dovolit marnivost, poněvadž by to bylo zpronevěření se tvému povolání ke svatosti života a vlastnímu obětování.

Tím, že se obětuješ, neseš odpovědnost nejenom za svou duši, ale i za ty, kterým jsi měla pomoci. Když opouštíš nebo oslabuješ oběť, ubližuješ nejenom sobě, ale především druhým lidem, které jsem svěřil tvé péči a tvé podpoře.

Mysli na to, až přijdou pokušení nebo slabé chvíleky.

„Když někteří říkali o Chrámu, že je ozdoben krásnými kameny a záslibnými obětními dary, řekl: »Nadědou dny, kdy z toho všeho, nač s obdivem hledíte, nezůstane kámen na kameni: všechno bude rozmetáno.«“ (Lk 21,5-6)

Středa 1. 7. 87, 11 h.

– Toužím někam jít, něco pro Tebe dělat, ale musím setrávat v té mlze, která je plná Tebe. Jak dlouho ještě?

† Do chvíle, až roztrhnu závoj a budeš přede Mnou stát tváří v tvář.

Nebud' netrpělivá, všechno se musí ve tvém životě naplnit.

Odevzдалas Mi svou vůli – je to tedy tak, jak má být. Je důležité, aby ses pod-

dávala vlně, která tě nese ke tvému životnímu poslání.

– Co víc mohu udělat?

† Nic. Setrvávej tak ve Mně v odevzdanosti a v důvěře.

– Myslím na lidi, kteří daleko odtud také setrávají před Tebou...

† Prostor není významný. V Mém Srdci není žádná vzdálenost – všichni jste společně spojeni Mou láskou.

„Hospodin je mé světlo a má spása, koho bych se bál? ... Doufej v Hospodina, buď srdnatý a odvážný, v Hospodina doufej.“ (Ž 27,1.14)

Neděle 5. 7. 87, 22:15 h.

– Nedokážu už ničím jiným vyjádřit svou lásku k Tobě i soucitnou lásku k lidem – jen slzami. Co se se mnou děje?

† Je v tobě Má láska a Má touha zachránit duše.

Poznalas Mě – Lásku obětující se, která je tvým Bohem i tvým Ženichem.

– Hříchy celého světa – tak velké – jsou kapkou v moři Tvé lásky. Jak málo Tě lidé znají – Ukřižovaná Lásko!

† Neznají, poněvadž netouží poznat. Kdo touží – dostává, tolik, jak moc touží, a ještě víc.

Bud' u Mne a stále měj touhu. Já chci obdarovávat, ukazovat, proměňovat.

Měj touhu, abych mohl. Hled' toužit za sebe i za ty, kteří málo touží, i za ty, kteří toužit nechtějí. Obdržíš pro ně také, aby dostali, aby se jim pomohlo, když nejsou sami schopní.

– Jsou lidé, kteří v kontaktu s Tebou stále potřebují prostředníky.

† Každý v nějakém stupni potřebuje podporu od člověka, lidí. Avšak musí to uschopňovat ke skutečnému setkání

se Mnou – stále hlubšímu a zcela naplňujícímu.

Prostředník se musí proměňovat v bratra, se kterým se zároveň zanořuje ve Mně. Zároveň – to neznamená stejným způsobem.

Může to být stejně hluboko, a přece jinak.

Toužím po každém z vás s celým bohatstvím, jakým jsem ho vybavil, a které dozrává a dosahuje plnosti v Mé lásce.

Je potřebné toužit po setkání s Bohem v celé Svaté Trojici: s Láskou Stvořitelkou, Vykupitelkou a Posilující, aby se dosáhlo plnosti Boží milosti v sobě.

Takový je cíl a touha Boha Otce, který tě stvořil.

Pondělí 6. 7. 87, 22:25 h.

– Příliš mnoho času jsem dnes ztratila. Bylo také hodně nepotřebných slov. A teď je Tvoje promíjející láska, která vzbuzuje větší zkroušenost i pocit viny než třeba přísný trest.

† Já netrestám. Neposlušná a neřádná duše trestá sama sebe, poněvadž ztrácí dobro, jaké mohla obdržet, kdyby žila v harmonii s Mou vůlí a Mou láskou.

Tvým trestem jsou v této chvíli výčitky svědomí. Má láska je způsobila, protože víš, jaká je, a jaká je tvoje nevděčnost.

Znáš pouze část pravdy. Poznání celku by bylo příliš bolestné.

Chci tě toho ušetřit, protože Moje láska je soucitná a netouží po tvé bolesti víc, než je nutné pro zdokonalení tvé duše.

Mé dítě, neurážej Moji lásku svou bezstarostností.

Všechno, co konáš, dělej se starostí o Mou lásku a Moji citlivost vůči tvým rozrušením, chování, slovům. Starej se také o druhé, jimž jsi příkladem.

(Pokračování)

Z knihy Alicja Lenczewska: Świadectwo. Dziennik duchowy. Wydawnictwo Agape sp. z o.o., Poznań, wydanie drugie zmienione, 2018.

Přeložila -vv- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. 2 Kor 13,5.

⁽²⁾ Srov. 1 Petr 5,8.

Nejkrásnější květ ráje (21)

KRÁLOVNO PROROKŮ

PANNA MARIA PŘEDPOVĚZENA PROROKY

„Před věky, na počátku mě stvořil, potravám věčně. Ve svatém Stanu jsem před ním konala službu.“ (Sir 24,9–10)

Tak jako byl příchod Mesiáše předpovězen ve Starém zákoně dlouhou řadou předobrazů a proroctvími, úplně stejně Bůh připravil, aby příchod Panny Marie byl předpovězen četnými proroctvími, a byla naznačena různými postavami a symbolickými archetypy ve Starém zákoně.

Skutečně, když Bůh připravuje velikou událost, častokrát jí chystá cestu staletí dopředu určitými zjeveními a různými postavami, aby tak připravil lid na přijetí milosti, které pro něj připravil, ve větší míře.

Vtělení Slova je spolu s důstojností Matky Boží a Spoluvykupitelky lidského rodu ta největší a nejslavnější událost v dějinách světa. Bylo tedy jen na místě, aby ty stejné hlasy, které předpověděly Krista, také předpověděly příchod požehnané Matky se stejnou výmluvností, a aby stejné předobrazy, které Bůh určil, aby poukazovaly na budoucího Mesiáše, také poukázaly na Pannu Marii. Proto je Písmo svaté plné zmínek, které mluví o vznešené ženě, z níž se jednoho dne Slovo stane tělem.

Blahoslavení jsou ti, kteří jasně rozumí Písmu svatému díky daru rozumu, který jim ukazuje základní symboly ve Starém zákoně, předobrazy Panny Marie vedle těch, které ukazují na Mesiáše.

* * *

Mezi největší výsady, které tvoří korunu Matky Boží, patří bezpochyby její neposkvrněné početí, neporušené panenství a její důstojnost být Spoluvykupitelkou lidstva. Proto se nesmíme divit, že tyto výsady byly také předmětem zvláštních proroctví.

Neposkvrněné početí blahoslavené Panny bylo předpovězeno ihned po Adamově pádu: „Nepřátelství položím mezi tebe a ženu, mezi tvé a její potomstvo. Ono ti rozdrtí hlavu a ty je zasáhneš do paty.“ (Gn 3,15) Tato žena nebyla žádná

jiná než Panna Maria. Pro budoucí zásluhy Ježíše Krista, svého Syna, byla svatá Panna vyjmuta z dědičného hříchu a tím také získala naprosté vítězství nad nepřitelem spásy.

Proroctví o narození Krista z Panny nalezneme ve slovech, kterými Bůh předpověděl králi Achazovi, jehož v Jeruzalémě obklíčili nepřátelští králové Sýrie a Izraele, naplnění této nádherné skutečnosti, a která byla také zárukou jeho blízkého vysvobození: „Hle, panna počne, porodí syna a dá mu jméno Emanuel.“ (Iz 7,14) A skutečně, Vtělení druhé Božské osoby v lůně Panny Marie je tím největším Božím dílem.⁽¹⁾

A nakonec, oběť, kterou Panna Maria přinesla ve spojení s Ježíšem pro spásu světa, byla předpovězena prorokem Jeremiášem, když takto mluvil o Neposkvrněné Panně: „Celé noci propláče a slzy

sady. Popíšeme jen některé předobrazy, které se týkají osob anebo i neživých věcí, avšak všechny svým osobitým způsobem odhalují ctnosti a výsady Neposkvrněné Panny.

Skutky Debory, Jael a Judity⁽²⁾ předpovídají budoucí vítězství Matky Boží nad nepřáteli; Ester vypovídá o její nedostižné kráse, Abigail⁽³⁾ o její moudrosti a matka synů Makabejských o její štědré horlivosti trpět pro Krista. Zajiště, pozemský ráj, Noemova archa, Jákobův žebřík, hořící keř, zlatý svícen a jiné jsou četnými předobrazy Panny Marie, jejích darů a slávy.

Je jisté pravdivé říct, že po Pánu Ježíši není předmětem Boží radosti nikdo jiný než Panna Maria, neboť tak si to Bůh přál, aby byl pohled lidstva upřen neustále na ni již od počátku a aby byla naznačena svatými postavami a posvátnými symboly.

PŘÍKLAD - SV. FILIP NERI

Úcta ke slavné Matce Boží je nejen zdrojem svatosti pro ty, kteří ji vzdávají, ale často se také stává zřídlem zvláštních milostí. Bůh velmi často udělí, aby se ti to věrní služebníci nebeské Královny vyznačovali jednou či více nebeskými výsadami, kterými obohatil duši své Matky. Proto také můžeme říct, že čím více je člověk prodchnut pravou úctou ke Královně nebe, tím více taková osoba obdrží ty zvláštní dary, kterými Duch Svátý vyzdobil duši své milované Snoubenky během jejího pozemského života.

Je moc dobře známo, jak sv. Filip Neri miloval a uctíval blahoslavenou Pannu a jak moc si přál, aby byla ctěna a milována jeho kajcníky. Často ji oslovoval těmi nejkrásnějšími tituly a často ji nazýval svojí láskou a nebeskou udělovatelkou Božích milostí. Tímto také těm, se kterými se setkal, vtiskl bezbřehou důvěru v ochranu Panny Marie. A není tedy divu, že Filip přijal od Boha skrze Pannu Marii některé z těch zvláštních darů, které Bůh sám daroval své Matce.

Jedním z těchto darů byl dar proroctví a vzhled do lidských srdcí, neboť tak jako Duch Svátý okrášlil duši Panny Marie duchem moudrosti a tím jí ukázal skryté

ji zalévají lice.“ (Pláč 1,2) Tímto bylo ve skutečnosti předpovězeno, jak bude Panna Maria trpět, když byla přítomna krvavé oběti na Kalvárii a byla tak svědkem naplnění tajemství našeho vykoupení.

* * *

Ve Starém zákoně kromě proroctví o Panně Marii také najdeme více postav, které ukazují přímo na ni nebo na její vý-

nebeské skutečnosti, stejně tak byl sv. Filip naplněn, přestože v menší míře, touto zvláštní milostí znát věci skryté lidským očím.

Bylo mnoho věcí, které světec předpověděl nejen o běžných záležitostech, ale také i o důležitých událostech i vzdálených okolnostech. Ohledně daru rozlišovat lidská srdce musíme uvést, že sv. Filip Neri měl úplné poznání o vnitřním stavu mnoha lidí, kteří k němu přišli, takže ti, kteří se provinili hříchem, kterého nelitovali, se k němu ani neodvážili přijít, protože věděli, že je mu znám stav jejich svědomí.

Na přímluvu Panny Marie tak sv. Filip mohl obrátit mnoho zatvrzelých hříšníků, kteří odporovali Boží milosti. Svou prací na mystické vinici Krista a díky vítězství skrze svůj prorocký dar nad hříchem a ďáblem si získal oslovení „apoštol Říma“ díky své bezmezné důvěře a úctě k naší blahoslavené Panně Marii, která je právem nazvána „Královna proroků“.

MODLITBA

Ó Panno Maria, Neposkvrněná Panno, Matko Vtěleného Slova a Matko naše, ziskej nám pevnou víru ve velké tajemství vykoupení až do našeho posledního vydechnutí a pomoz nám, ať si zasloužíme zásluhy, které nám získal Ježíš Kristus, Tvůj Syn, svým utrpením a smrtí. Amen.

KRÁLOVNO APOŠTOLŮ

DAR UMĚNÍ U PANNY MARIE

„Rozhodl jsem se tedy, že si ji vezmu za životní družku, věda, že mi bude rádky-

ni v dobrém a povzbuzením ve starostech a smutku.“ (Mdr 8,9)

Dar umění, který je milostí vlit do naší duše spolu s dalšími dary Ducha Svätého, je nadpřirozená schopnost, která osvětluje náš rozum a pomáhá nám snadno rozlišit ve věcech víry pravdu od lži, co je jisté od toho, co je nejisté, co je skutečné od toho, co je jen zdánlivé. Je to vnitřní dispozice, která přetváří tělesného člověka v duchovního a umožňuje mu vytvořit si správný úsudek o věcech tohoto světa. „Duchovní člověk naopak posuzuje vše a on sám není posuzován nikým.“ (1 Kor 2,15)

Tento dar nás vybízí, abychom chtěli hledat pouze pravdu. Pomáhá nám jako-

by podvědomě vyvrátit sofismus, který rozšiřují bezbožní lidé proti článkům víry, a dává nám také pochopit prázdnotu pozemských věcí ve srovnání s čistou nebeskou radostí. Blahoslavení jsou ti, kteří mají tento dar; ví, jak opovrhovat pozemskými radostmi a jak si vážit utrpení a křížů pro jejich velikou cenu.

Dar umění je také zářícím světlem, ten dar nám poskytuje Boží Prozřetelnost, jeho světlo osvětluje veškeré lidské vědy a podřizuje je vědě svatosti, která má vládnout jako královna nad všemi vědními obory.

Daruj mi, ó můj Bože, tento vzácný dar, kterým se budu moci pevně držet Tvého učení a který mi bude ukazovat, jak rozlišit pravdu od omylu, falešné principy světa od pravého učení, kterému nás učíš skrze službu Tvé Církve.

* * *

Bůh se nespokojil s tím, že daroval Panně Marii jen obdivuhodný vhled do zjevných pravd, ale obdařil ji také skrze dar umění jistým druhem vnitřního instinktu, kterým si mohla vytvořit bezchybný úsudek o věcech tohoto světa. Velice snadno tedy rozuměla, že každá lidská věda nutně směřuje k Bohu, svému základnímu cíli veškeré pravdy.

Bylo to díky působení tohoto daru umění, se kterým blahoslavená Panna po pozdravu sv. Alžběty jako Matka Boží vyřkla ona nádherná slova, jež zůstanou vždy předmětem obdivu celého světa.

Působením tohoto stejného daru Panna Maria během skrytého Ježíšova života také přesně věděla, jak se řídit učním svého Syna, a velice snadno ihned rozpoznala falešné principy světa a také správně ocenila cenu obětí, které svobodně podstoupil, aby nás vykoupil z otroctví hříchu. Díky účinkům tohoto daru nevěnovala pozornost klamavým pozemským věcem a se svatým Pavlem mohla říct: „Všechny tyto výhody, jimiž jsem byl obdařen, pokládám kvůli Kristu za újmu.“ (Flp 3,7)

Od prvního okamžiku svého neposkvrněného početí byla Panna Maria obdařena darem umění, který byl ihned rozmnožen posvěcující milostí. Bylo to však v den Letnic ve večeradle, kdy plnost tohoto daru na ni spolu s apoštolý viditelně sestoupila. Tím se také jistě stala Krá-

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

zrovna tak. Vyšel kolem pěti hodin a našel jiné, jak tam stojí, a řekl jim: »Co tu celý den nečinně stojíte?« Odpověděli mu: »Nikdo nás nenajal.« Řekl jim: »Jděte i vy na mou vinici!« Když nastal večer, řekl pán vinice svému správci: »Zavolej dělníky a vyplať jim mzdu, začni od posledních k prvním.« Přišli ti, kdo nastoupili kolem pěti odpoledne, a dostali po denáru. Když přišli první, mysleli, že dostanou víc, ale i oni dostali po denáru. Vzali ho,

ale reptali proti hospodáři: »Tady ti poslední pracovali jedinou hodinu, a dals jim zrovna tolik, co nám, kteří jsme nesli tíhu dne i horko.« On však jednomu z nich odpověděl: »Příteli, nekřivdím ti. Nesmluvil jsi se mnou denár? Vezmi si, co ti patří, a jdi. Chci však i tomuhle poslednímu dát jako tobě. Nesmím s tím, co je moje, dělat, co chci? Anebo závidíš, že jsem dobrý?« Tak budou poslední prvními a první posledními.“

lovnou apoštolů, neboť obdržela nebeské dary v daleko větší míře než všichni apoštolové dohromady, a proto je také právem nazývána v církevních spisech „Učitelka apoštolů“.

* * *

Nikdy možná nebyl tento dar umění tolik potřebný křesťanům jako v dnešní době.⁽⁴⁾ Otec lži se neuvěřitelně snaží ve světě rozšířit pověry a hereze a nikdo nemůže přehlédnout, jak toto zlo postupuje zvláště skrze zkorumpovaný tisk, sluhu hříchu a neřesti.

Největší nebezpečí však nepřichází od zjevných nepřátel Církve. Přichází naopak od těch autorů, kteří dychtiví po světské slávě se zabývají narušením pravé víry. Pod přetvárkou obrany křesťanského učení cílevědomě odstraňují z evangelia cokoli, co se neshoduje s jejich falešným názorem anebo se zhoubným trendem moderního věku, a tak uzavírají smlouvu s bludem.

Ó, jak musíme být ostražití před těmi to zrádnými nepřáteli! Naléhavě prosíme Ducha Svatého, aby nás vedl uprostřed tolika bludů a sám nás učil „poznat Kristovu lásku, která přesahuje veškeré poznání“ (srov. Ef 3,19), abychom vždy mohli uchovat neporušený vzácný poklad víry.

PŘÍKLAD - SVATÝ APOŠTOL JAN

Svatý apoštol Jan, syn Zebedeův a Salome, byl mezi apoštoly nazván „miláček“ Páně, jak je ukázáno v těchto slovech: „ten, kterého Ježíš miloval“. Při poslední večeři mohl položit svou hlavu na hrud' svého Božského Mistra. Na velkou lásku svého Pána tento apoštol odpověděl upřímnými láskyplnými pohnutkami, pro které svědčí mnohá místa v jeho listech i v životě.

Tato láska k Ježíši byla však vždy provázena též upřímnou láskou k Panně Marii, jak také sám Ježíš potvrdil na kříži. Tedy, zatímco Vykupitel trpěl na kříži, svěřil sv. Jana Panně Marii, která byla na Kalvárii, slovy: „Ženo, hle, tvůj syn“; a Pannu Marii sv. Janovi: „Hle, tvá Matka.“

Tím nám náš Spasitel ukázal, že sv. Jan má být Panně Marii tak blízko, jako je milovaný syn blízko své matce, přesně tak jako byl Ježíš blízko ní. Svátý Jan nám také

MARIÁNSKÁ VEČEŘADLA

„Pojďte se mnou do večeřadla“

Program: • Začátek v 17.00 hod.

- Adorace s růžencem • Četba z Modré knihy •
- Mše svatá • Zasvěcení Panně Marii •
- Mariánská hymna •

ŠVIHOV, KOSTEL SV. VÁCLAVA

každé první pondělí v měsíci / začátek 5. 10. 2020

P. Tomasz, Mariánské kněžské hnutí

Zveme Vás do VEČEŘADLA MKH v kostele Nejsvětější Trojice ve Zdouňkách v neděli 4. 10. 2020 v 15 hod.

Scházíme se již dvacátý první rok. Tomuto večeřadlu bude předsedat P. Mgr. Jiří Polášek ze Zašové. Na programu je adorace, rozjímavý růženec, čtení z „modré knihy“, promluva, zasvěcení Panně Marii. Večeřadlo bude zakončeno mší svatou.

sám svědčí, jak věrně odpověděl na toto poslání, které mu bylo svěřeno, neboť od té chvíle přijal Pannu Marii do svého domu. Odtud ho také tradice označuje jako věrného ochránce naší Panny Marie po celý zbytek jejího pozemského života.

Jelikož je láska uchována a roste vzájemným rozhovorem, můžeme říci, že sv. Jan miloval Pannu Marii nejvíce po sv. Josefovi, neboť žádný jiný člověk, kromě čistého Snoubence Panny Marie, nebydlel s ní tak dlouho v takové blízkosti. Toto domácí prostředí Panny Marie rovněž obohatilo duchovní vhléd sv. Jana na božské skutečnosti, což je zřejmé i z jeho listů. Vidíme tedy více než u ostatních apoštolů, že je ponořen do nebeských tajemství Vtělení a skrytých skutečností klanění hodného Srdce Páně, a proto je také nazýván „Apoštol lásky“.

Svatý Jan měl nebeská vidění na ostrově Patmos a prorokoval budoucí události v Církvi. Vynikla také důstojnost jeho apoštolátu, když založil a vedl Církev v Asii, trpěl pronásledování i mučení pro víru, třebaže nezemřel mučednickou smrtí. Byl posledním z apoštolů, kteří opustili tento svět, a zemřel ve věku asi 90 let s trojí – apoštolskou, učitelkou a panickou – svatozáří.

MODLITBA

Ó Panno Maria, byl to sám Duch Svatý, který tě učil moudrému rozlišování, s kterým jsi pohrdala pozemskými radost-

mi a volila si vždy jen nebeské věci. Vypros mi, prosím, od tohoto Ducha umění a pravdy milost pohrdat falešnými principy tohoto světa a vždy uchovat neporušený posvátný poklad víry v mé duši. Amen.

(Pokračování)

A. M. LÉPICIER: *The Fairest Flower of Paradise*. London 1922. Str. 254-266

Zdroj: <https://archive.org/details/FairestFlowerOfParadise1922/page/n4/mode/2up>

Přeložila -hš- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

(1) Jako je jisté, že z rodu Davidova vzejde Mesiáš skrze panenské početí a porod, tak je i jisté, že Achaz v boji proti nepříteli nepodlehne. Událost, která se stane mnohem později, je znamením, že se stane také událost předpovězená pro budoucnost blízkou. (poznámka Dr. Hejčla) [pozn. překl.]

(2) Debora – jediná žena jako soudce (srov. Sd 4). Jael – vtloukla stanový kolík do spánku, a tím zabila velitele kanaánské armády Siseru (srov. Sd 4). Judita – vdova, zabila Asyřana Holoferna urážnutím hlavy (srov. Jdt 12-13).

(3) Ester – židovská žena, sirotek, pro svou krásu provdána za perského krále; na její přímluvu byl popraven králův náměstek Aman, který pronásledoval Židy (srov. Est 7). Abigail – žena Nabala, dala bez jeho souhlasu dary a jídlo Davidově družině, když to Nabal odmítl pro svou omezenost. Po smrti Nabala se stala Davidovou ženou. (srov. 1 Sam 25)

(4) Kniha vyšla v r. 1922. [pozn. překl.]

Z luteránství do světla pravdy v katolické církvi

Jak se to stalo, že v rodině pastorů narozená Maria Terezie Tauscherová vstoupila do katolické církve, založila řeholní společenství Karmel Božského Srdce a byla 18. května roku 2006 beatifikována?

Blahoslavená Matka Maria Terezie od svatého Josefa (Anna Maria Terezie Tauscherová) měla už jako mladička luteránská dívka velikou touhu po poznání pravdy, a proto ji vytrvale hledala. Hlavním inspirátorem a průvodcem v každém upřímném hledání pravdy je vždycky sám Ježíš Kristus, který říká: „Proste, a bude vám dáno; hleďte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno.“ (Lk 11,9-10)

Jediný Průvodce

Anna Maria Terezie Tauscherová se narodila 19. června 1855 v rodině luteránských pastorů ve vesnici Sandow na dnešním polském území (dnes Sądów v Lubuském regionu). Její dědeček a otec se výrazně zapsali do historie německého protestantismu.

V domě prolnutém luteránskou tradicí vyrůstala Anna Maria – nejstarší z pastorových dcer – obdařená výjimečnou duchovní vnímavostí a pronikavou inteligencí. V modlitbě navázala osobní vztah s Bohem. V prvních vědomých letech života vyznačoval směr její duchovní formace její otec.

V jejich společných rozmluvách se velice často objevovalo téma hříchu. Když jí bylo sedm let, rozhodla se Anna Maria, že nebude nikdy hřešit. Tehdy také, jak sama píše: „...jsem přijala kategorické rozhodnutí, že od této chvíle budu ve svém duchovním životě spoléhat jediné na Boží vedení. Už jsem nikdy víc nepožádala ani matku, ani pastora o radu. Hovořila jsem už jenom s Bohem. Jedině On byl pro mě učitelem, rádcem a průvodcem.“

Majíc vzor v matce, která se věnovala záležitostem chudých v duchu evangelia, Anna Maria se v raných letech svého života snažila podle vnitřní touhy svého srdce, aby svoje vrstevníky přitáhla k Ježíši, Dobrému Pastýři, o kterém matka po večerech tak poutavě vypravovala. Už v šesti letech, překonávajíc vrozenou nesmělost, se postavila na náměstí v jejich obci a zvala děti na nedělní odpoledne na fauru, na vyprávění o Dobrém Spasiteli. Tato

evangelizační horlivost, inspirovaná péčí o ty nejmenší, se stala základem pro její později přijaté Boží dílo.

Objevování pravdy

V každodenní vytrvalé modlitbě, během meditace textů Písma svatého, Anna Maria s dětskou důvěrou kladla Pánu Ježíši otázky a dovolovala, aby ji On doprovázel do plnosti pravdy a formoval ji. Rozhodla se ve svém duchovním životě opírat se pouze o Boha, a ne – jako dosud – o vedení svého otce-pastora. Jako dorůstající dívka začala hledět kriticky na víru, v níž byla vychována. K jejím oblíbeným biblickým knihám patřily listy svatého Petra a luterány odmítnutý list svatého Jakuba.

Anna Maria trpěla kvůli štěpení v protestantské církvi – vždyť od Lutherových dob vzniklo přes tisíc oddělených skupin protestantů (a vznikaly stále další). Každá z těchto denominací tvrdí, že její jedinou autoritou je Bible. Dívku zaráželo, proč se to děje, když sám Ježíš žádal, „aby byli jedno“, a chtěl jedinou Církev.

Anna Maria Terezie Tauscherová van der Bosch, Kolín nad Rýnem, r. 1886-1888

Čím víc Anna Maria hloubala o luteránské víře, ve které byla vychována, tím víc pochybností se v ní probouzelo. Luteráni naprosto odmítají autoritu papeže, ale přece sám Pán Ježíš ustanovil moc Petrova primátu (Mt 16,17-19). Boží Syn odevzdal apoštolovi „klíče od království“, aby ten v jeho jménu řídil Církev. Moc Petrova primátu je odkazována následujícím zvoleným papežům. A navíc, Pán Ježíš to zřízení nazval skálou, na které zbuduje svou Církev, „a brány pekla ji nepřemohou“ (Mt 16,18). Stejně tak je mylné tvrzení protestantů, že slovo Boží je pouze v Písmu svatém. Ono je přece přítomné také v Tradici Církve (2 Sol 2,15; 3,6) a v její nauce (1 Petr 1,25; 2 Petr 1,20-21; Mt 18,17). Luther tvrdil, že základem víry a jedinou autoritou je samo Písmo svaté. Ale v Bibli není žádný text, který by tuto tezi potvrzoval. Zato Písmo svaté jasně učí, že Církev je oporou pravdy (1 Tim 3,15), a vybízí, abychom se drželi tradice zapsané i ústní (2 Sol 2,15). Tak tedy zdrojem pravdy a základem naší víry je stejně tak Písmo svaté, jakož i Tradice Církve. Velikým zneužitím bylo Luthe-rovo zfalšování biblického textu: „Člověk je ospravedlněn vírou bez skutků Zákona.“ (Řím 3,28) Tvůrce reformace dopsal: „samotnou“ vírou, čímž zcela změnil smysl tohoto textu. V té záležitosti je nauka Písma svatého zřejmá: „Člověk je ospravedlňován skutky, a ne pouhou vírou.“ (Jak 2,24) Ze zjevení víme, že víra nepochází ze skutků a že je Božím darem, námi naprosto nezaslouženým. Když ale máme dar víry, vyjadřujeme ho skrze skutky, čili láskou (srov. Gal 5,6); „a tak je tomu s vírou: nemá-li skutky, je zcela mrtvá“ (Jak 2,17).

Když byla Anna Maria mladička dívka, uslyšela od otce, že ve svých názorech „je víc katoličkou než luteránkou“. Přesto ani ona sama, ani nikdo z jejích nejbližších nepředvídal, že jednou luteránství opustí. V průběhu diskuse ve skupině profesorů při příležitosti evangelického synodu, který se konal v Berlíně, jedna z osob zde přítomných navázala na katolické dogma

o neomylnosti papeže. Anna Maria tehdy směle postřehla, že v něm nejde o tvrzení, že by papež jako člověk byl neomylný, ale o „autoritu vycházející ze zastávané funkce“. Načež to oslnivě vysvětlila takto: „Přece nikdo nepřijímá proroctví vyslovené nejvyšším knězem sanhedrinu výlučně jako jeho osobní stanovisko.“ Tim jednoduchým srovnáním, neprohlubujíc učení katolické církve, zavřela ústa váženým protestantským osobnostem, vysvětlujíc jedno z nejspornějších dogmat.

Anna Maria, přestože se pohybovala ve vynikajícím společenství elit politických i armádních té doby a svou krásou a nadprůměrnou bystrostí myšlení zaujala mnoho mladých mužů, nabídky k sňatku odmítala, protože se toužila plně zasvětit službě Bohu.

Vtažena do Nejsvětějšího Srdce Ježíšova

Blížily se Mariiny 30. narozeniny a rostla v ní potřeba vyjít z rodinného domu, jehož duch se velmi vzdaloval od jejího přesvědčení. Odpověděla tedy na pozvání kněžny von C. a rozhodla se strávit nějaký čas na její usedlosti u Rýna. Měla tam příležitost zamyslet se nad svým životem, vnímat krásnou porýnskou krajinu, procházet se v tichu uprostřed přírody a obdivovat nádherné katolické kapličky, zasvěcené Ježíši a Marii.

To právě v domě kněžny mohla Anna Maria poprvé rozmlouvat s katolickým knězem. Duchovní byl překvapen spojitostí základů „jejího vlastního náboženství“ s dogmaty římskokatolické církve. Proto jí také daroval katechismus, aby mohla sama provést porovnání. V průběhu pobytu u kněžny rozmýšlela Anna Maria intenzivně o své budoucnosti a sledovala také nabídky práce. Svěřila se plně do Božího vedení a rozhodla se na jednu z nich odpovědět. Byla to práce na psychiatrickém oddělení nemocnice v Kolíně nad Rýnem. Ředitel onoho zařízení byl luterán. Ačkoliv Anna neměla odpovídající odborné vzdělání, byla přijata na místo vedoucí ošetřovatelek. Opustila tedy svůj rodný dům a vkročila do skutečnosti nepředstavitelných lidských utrpení, na což nebyla úplně připravena. Takto vzpomíná na svůj první pracovní den: „Dosavadní představená [...] ještě plnila svoje povinnosti. Pro tu dobře zformovanou, silnou

Anna Maria Tauscherová

ženu byla služba u nemocných a umírajících rutinní záležitostí, proto jistě nechápala, proč se chvějí na celém těle, zatímco ona volně hovoří s ředitelem o nejtěžších případech. Když jsme zůstaly o samotě, hned mě zavedla ke svěřencům. Byl už večer a cítila jsem se zmožená cestou, ale ocitla jsem se u lože umírající ženy. Doudus nikdy jsem neviděla člověka v agonii, teď jsem hleděla na bledou, zkrivenou tvář a uslyšela strašlivé chrčení deroucí se z hrdla pacientky. Byla jsem zděšená, ale sebrala jsem sílu a nedala na sobě nic znát v době další obchůzky.“

A vlastně tam, v nemocnici, objevila Anna Maria své životní povolání. Po mnoho měsíců sledovala tamější katolíky. Byla uchváčena májovými pobožnostmi a písněmi na počest Matky Boží a opět pocítila v srdci velkou potřebu navázat s Marií osobní kontakt v modlitbě. Od mladých let byla přesvědčena o panenství Nejsvětější Panny Marie, což její otec jako luteránský pastor kategoricky odmítal. Je pravda, že Maria je člověk, ale poněvadž je Matkou Ježíše Krista, který je skutečný Bůh, patří jí obzvláštní úcta jako Matce Syna Božího. To v jejím panenském lůně se uskutečnil zázrak vtělení, když se prav-

divý Bůh stal pravdivým člověkem. Ježíš Kristus ve shodě se čtvrtým přikázáním Desatera („Cti otce svého i matku svou“) vzdával čest své pozemské Matce i Otci nebeskému. Proto věřící v Krista jsou povinni Ho následovat a vzdávat čest Marii, která je jeho, ale také naší Matkou.

Při návštěvě katedrály v Kolíně měla Anna Maria poprvé příležitost vstoupit do katolického kostela, a jak sama připomíná, cítila se v něm jako doma. Zažila tehdy vyzařování tajemné přítomnosti Krista v Nejsvětější svátosti. Hlavní příčinou tohoto neobvyklého pocitu byl samotný Ježíš a jeho živá přítomnost ve svatostánku. Eucharistie není symbolem, ale skutečnou přítomností Krista zmrtevýchvstalého v jeho zbožštělém lidství. Pán Ježíš ve známé eucharistické řeči (Jan 6,22–71) jednoznačným způsobem hovoří o své skutečné přítomnosti v Eucharistii. Je to přítomnost skutečná, nikoliv symbolická, jak tvrdí protestanti. Na závěr eucharistické řeči se Pán Ježíš obrátil k apoštolům se slovy: „Ale mezi vámi jsou takoví, kdo nevěří.“ A evangelista dodal: „Ježíš totiž od počátku věděl, kdo jsou ti, kteří nevěří, a kdo je ten, který ho vydá.“ (Jan 6,64) To právě tehdy začala Jidášova zrada, protože neuvěřil v to, co Ježíš říkal na téma své skutečné přítomnosti v Eucharistii.

Četba katechismu darovaného v domě nad Rýnem pozvolna Annu Marii utvzovala v přesvědčení, že „její náboženství“ se shoduje s učení katolické církve. Tehdy však ještě nedokázala přijmout rozhodnutí o konverzi. Proces jejího obrácení trval... Konečně jedna z nemocničních pacientek Annu Marii požádala, aby ji doprovodila na červnové bohoslužby ke cti Božského Srdce v blízké kapli Dobrého Pastýře. Jak se později ukázalo, konala se tehdy slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Po pobožnosti chtěla pacientka ještě zůstat na slavnostní Eucharistii. To byla přelomová chvíle v životě Anny Marie. Během mše svaté zažila skutečnou přítomnost Krista v tajemství jeho umučení, smrti a zmrtevýchvstání. Ze mše svaté odešla s vnitřním přesvědčením, že touží vstoupit do katolické církve.

I přes otcův zásah a výhrůžky zaměstnavatele položila na misku vah všechno a 30. října roku 1888 složila vyznání víry v katolické církvi, v důsledku čehož se

před ní zavřely dveře rodného domu, ztratila zaměstnání a ze dne na den se stala člověkem bez domova.

Pod ochranou sv. Josefa

Ještě během práce v Kolině se setkala s pobožností ke sv. Josefovi. Právě proto našla v klíčovém okamžiku útulek v jedné z katolických řeholí, díky jeho přimlouvám v kritických chvílích se jí dařilo najít nejnужnější životní prostředky.

Bůh vedl Annu Marii výjimečnou cestou. Jako světská osoba dostala od svého zpovědníka dovolení, že smí přijímat svatě přijímání třikrát týdně, tak jako duchovní osoby, a v srpnu roku 1890 se účastnila prvních duchovních cvičení podle svatého Ignáce. Právě tehdy jí Bůh utvrdil v tom, že vtíravá myšlenka na založení nové řeholní kongregace není pokusem, ale Boží vůlí.

Inspirována životem svatě Terezie z Ávily, zatoužila jít v jejich stopách, na znamení toho přijala její jméno. Věděla, že v první řadě bude posláním kongregace péče o katolické děti v luteránském Berlíně. Když na začátku července roku 1891 vznikl první *Dům pro děti bez přístřeší*, všechny příspěvky na tento účel Maria Terezie získala z darů právě prostřednictvím sv. Josefa. On se stal v průběhu let „sponzorem“ všech nadací, které vznikly při zakladatelčině minimálním nebo žádném vkladu, a rozvíjely se navzdory krajně ubohým podmínkám.

Kalení nástroje

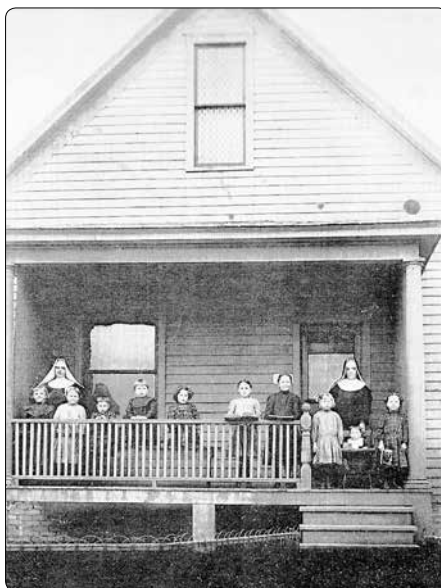
Maria Terezie od sv. Josefa byla od začátku Bohem posilována v tom, že si zamilovala trápení a utrpení, jejichž přítomnost vnímala jako Boží autorizaci. Dílo se od počátku setkávalo s četnými protivěťmi, jejichž iniciátory byli především diecézní ordinář, kardinál Kopp, a duchovní pastýř berlínské katolické jednoty – prelát Jahnel. Krátce po ustanovení nadace vzali totiž zpět své povolení k činnosti, což vysvětlovali mezi jiným nedostatečným finančním zabezpečením a údajným nedostatkem zakladatelčiných organizačních schopností. Maria Terezie byla poslušná hlasu Církve, ale odhodlaná k rozvíjení díla jí Bohem svěřeného. Toto její rozhodnutí bylo vnímáno jako neochota k podřízení se a její dílo bylo napadáno tak silně, že kdekoliv

*Bl. Matka Maria Terezie
od sv. Josefa, r. 1919*

se Marii Terezii podařilo zřídit další pobočku, tam jí za krátký čas místní mocipáni odmítali dát souhlas. Netýkalo se to pouze díla ve prospěch dětí, ale i řeholní formace a stále početnějších skupin kandidátek do nové řehole, které se kolem ní uskupovaly. Když se však zavíraly nějaké dveře, Bůh ukazoval jiná místa a řešení.

A tak vznikaly další nadace. Nejprve v oblasti východního Německa, poté v Čechách, v Holandsku, v Anglii, v Maďarsku, v Rakousku a nakonec v Itálii. Když se možnosti rozvoje v Evropě vyčerpaly, Bůh poslal Marii Terezii na misi do Nového světa, kde kongregace roz-

East Chicago, r. 1913

kvetla, když místní vlády rychle poznaly dobré plody práce sester. A právě v Americe Bůh kongregaci udělil nové, výjimečné charisma – péči o nemocné odsunuté na okraj společnosti a o osamocené seniory. Vnímavá pro Boží vnučnutí otevřela Maria Terezie v Kenosha první *Dům seniorů*. Další vznikly krátce poté, poněvadž potřeba takovéto podoby služby bližním byla obrovská. První světová válka znemožnila Matce návrat do Evropy, ale když se jí podařilo počátkem 20. let se vrátit, ukázalo se, že Bůh všechny řeholní nadace a téměř všechny sestry a děti v jejich péči zachoval.

Matka se vyznačovala řídce se vyskytující nezlomností ducha. Po celý svůj náročný život, až k šílenství zamilovaná do Krista, navzdory četným těžkostem a trápením, šla důsledně cestou víry a evangelních rad. Modlila se: „Pane můj, slibuji Ti ubohost, čistotu, poslušnost a zasvěcení sebe samé, až po nejhlubší vyčerpání, pro spásu duší. Slibuji, že se budu dokonale shodovat s Tvou Božskou vůlí a usilovat co nejvíc milovat Tebe i bližního. Pane, ať mne vztahy lásky navždy sváží s Tvým Nejsvětějším Srdcem a dovol mi v tomto životě být dítětem mé nebeské Matky.“

Na konci života Matka Maria Terezie vážně onemocněla, a poněvadž její největší láskou byl Ježíš přítomný v Eucharistii, nejhorší ranou pro ni byla nemožnost účastnit se každodenní mše svaté. Sestře, která se o ni v té době starala, opakovala: „To je kruté, okrádat ubohého člověka o mši svatou. Všechno se dá snést s podmínkou, že každého rána spojím svoji oběť s Obětí Božského Spasitele. Není pro mě větší obětí než to všechno snášet bez svatého přijímání.“

Maria Terezie zemřela 20. září 1938 v pověsti svatosti a 18. května 2006 byla dekretem papeže Benedikta XVI. připočtena k zástupu blahoslavených. Do dnešních dnů karmelity Srdce Ježíšova vedou domy péče o nejmladší i nejstarší v celé západní Evropě, v Rusku i v Kanadě a v USA a naplňují charisma zakladatelky, aby milovaly Ježíše a přinášely mu konkrétní pomoc v lidech trpících, v lidech bez domova, odsunutých až na okraj společnosti.

*Z Miłujcie się! 1/2017 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)*

Uzdravit svět – 3. Přednostní rozhodování ve prospěch chudých a ctnost lásky

– dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

ji učinil, byl Ježíš. Slyšeli jsme to v úvodním čtení z listu Korintánům. On, ačkoli bohatý, stal se pro nás chudým, aby nás obohatil, a proto je tato opce středem evangelia, středem Ježíšovy zvěsti.

Kristus, který je Bůh, se zřekl sám sebe a připodobnil se lidem, nevybral si privilegovaný život, nýbrž zvolil „přirozenost služebníka“ (Flp 2,6–7). Zřekl se sám sebe a stal se služebníkem. Narodil se v nezáměrné rodině a pracoval jako řemeslník. Na začátku svého veřejného působení zvěstoval, že chudí jsou v Božím království blahoslavení (srov. Mt 5,3; Lk 6,20; EG, 197). Přebýval mezi nemocnými, chudými a vyděděnými a prokazoval jim milosrdnou Boží lásku (srov. *Katechismus katolické církve*, 2444). A nezřídka byl pokládán za nečistého, protože chodil k nemocným, malomocným, kteří podle tehdejší mentality činili druhé nečistými. On však podstupoval riziko, aby byl chudým nablízku.

Proto jsou Ježíšovi následovníci rozpoznatelní podle svoji blízkosti vůči chudým, nepatrným, nemocným, vězněným, vyděděným, opomíjeným a těm, kdo nemají, co jíst a do čeho se obléci (srov. Mt 25,31–36; KKC, 2443). Můžeme zde zmínit slavný protokol, podle něhož budeme všichni souzeni, tedy 25. kapitulu Matouše. To je **klíčové kritérium křesťanské autenticity** (srov. Gal 2,10; EG, 195). Někteří se mylně domnívají, že tato přednostní láska vůči chudým je úkolem jen pro některé, ale ve skutečnosti je to poslání celé Církve (srov. Sv. Jan Pavel II., *Sollicitudo rei socialis*, 42). „Každý křesťan a každé společenství je povoláno být nástrojem Božím k osvobození a k podpoře chudých.“ (EG, 187)

Víra, naděje a láska nás nezbytně přivádějí k upřednostňování těch nejpotřebnějších,⁽¹⁾ což překračuje pouhou bezprostřední pomoc, byť nezbytnou (srov. EG, 198). Znamená to putovat společně s nimi, nechat se evangelizovat od těch, kteří dobře znají trpícího Krista, nechat se „nakazit“ jejich zkušeností spásy, jejich moudrostí a tvořivostí (srov. *tamtéž*). Dělit se s chu-

dými znamená obohacovat se vzájemně. A jsou-li nemocné sociální struktury, které jim brání snít o budoucnosti, musíme se společně přičinit o uzdravení a změnu těchto struktur (srov. *tamtéž*, 195). A k tomu vede láska, kterou nás miloval Kristus až do krajnosti (srov. Jan 13,1) a jež dosahuje až na konec, na okraj a na existenční mez. Učinit periferii středem znamená soustředit svůj život v Kristu, který se „stal chudým pro nás, abychom zbohatli z jeho chudoby“ (2 Kor 8,9).⁽²⁾

Všichni jsme znepokojeni sociálními důsledky pandemie. Mnozí se chtějí vrátit k normalitě a začít znovu ekonomickou aktivitu. Tato „normalita“ by však zajisté neměla zahrnovat sociální nespravedlnosti a pustošení životního prostředí. Pandemie je krize, a z krize se nevychází beze změny. Buď budeme lepší, nebo horší. Měli bychom vyjít lepší, aby se zmírnila sociální nespravedlnost a zlepšilo životní prostředí. Dnes máme příležitost vytvořit něco jiného. Můžeme například posílit ekonomiku integrálního rozvoje chudých a nikoli jen sociální podporu. Nechci tím odsuzovat sociální podporu, která je velmi důležitá. Pomysleme na voluntariát, jenž je jedním z nejkrásnějších počinů italské církve. To ano, ale je třeba jít dál a řešit ony problémy, které nás nutí poskytovat sociální podporu. Ekonomiku, která nesa- há k pomůckám, jež jsou pro společnost jedovaté jako příjmy odtržené od důstojných pracovních příležitostí (EG, 204). Tento typ profitů je odtržen od reálné ekonomiky, která má obyčejným lidem přinášet užitek (srov. *Laudato si'*, 109), a někdy se navíc staví netečně ke škodám zasazovaným společnému domu. Přednostní rozhodování ve prospěch chudých, tento etiko-sociální požadavek, vycházející z Boží lásky (srov. *tamtéž*, 158), nás podněcuje, abychom měli na mysli a plánovali ekonomiku, jejímž středem jsou lidé, zejména ti nejchudší. [...]

Pokud by v tomto světě nespravedlivém pro chudé a zranitelné měl virus opět nabýt na intenzitě, musíme tento svět změnit. Podle Ježíšova příkladu, lékaře inte-

grální božské lásky, to znamená fyzické, sociální a duchovní uzdravení (srov. Jan 5,6–9) – jako to činil Ježíš –, musíme jednat nyní, abychom uzdravili epidemie způsobené maličkými neviditelnými viry a uzdravili i ty vyvolané obrovskými a viditelnými sociálními nespravedlnostmi. Navrhují, aby se tak stalo na základě Boží lásky, jež staví periferie do středu a ty poslední dopředu. Nezapomínat na protokol, podle kterého budeme souzeni, tedy 25. kapitulu Matouše. Uskutečňujme jej v tomto rozjezdu z epidemie. Na základě této konkrétní lásky ukotvené v naději a založené ve víře bude možný zdravější svět. Jinak z krize vyjdeme jako horší. Kéž nám Pán pomáhá a posílí nás, abychom vyšli jako lepší a odpověděli na potřeby dnešního světa.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikan
(Redakčně upraveno)

Poznámky:

- ⁽¹⁾ Kongregace pro nauku víry, *Instrukce ohledně některých aspektů teologie osvobození*, 5.
- ⁽²⁾ Srov. Benedikt XVI., *Promluva na zahájení V. generální konference episkopátů Latinské Ameriky a Karibiku*, 13. května 2007.

Nejen v měsíci říjnu, ale zvláště v něm, zve Matka Boží, Královna posvátného Růžence, každého z nás k této modlitbě. Toto pozvání zaznívá v průběhu časů i z úst mnoha světců, biskupů a kněží. Také sv. Jan Pavel II. jednoho dne pozvedl růženec se slovy: „*Toto je největší lék. Modlete se, modlete se a více se neptejte. Všechno ostatní svěřte Matce Boží.*“ A tak i letos, v předvečer svátku Panny Marie Růžencové, chceme **čtyřřadvacetihodinovou modlitbou posvátného růžence** Pána chválit, Jemu děkovat a Jemu rukama Panny Marie vše svěřit. Touto cestou zveme k aktivnímu zapojení i Vás. Přijměte tedy pozvání k účasti na této modlitbě a připojte se k nám, ať už jste z jakékoliv farnosti kterékoliv diecéze. **Modlitba bude zahájena dne 6. 10. 2020 v 18:00 hodin mši svatou v klášterním kostele Neposkvrněného Početí Panny Marie v Olomouci na ulici Slovenská 14 (u dominikánů), a slavnostně zakončena bude ve středu 7. 10. 2020 mši svatou v den svátku Panny Marie Růžencové.** Pro ty z Vás, kteří např. ze zdravotních důvodů nemůžete být při této modlitbě fyzicky přítomni, nabízíme možnost zůstat s námi spojení duchovně. V případě této formy účasti se k nám svou modlitbou v některou hodinu připojte.

Více informací na: ruzenec24.op.cz

Pondělí 21. 9. 2020

6:05 Pod ostravským nebem: Zastavení v ostravských sakrálních stavbách **6:30** Charita ve středu – pomoc lidem s Alzheimovou chorobou (1. díl) **7:35** V pohorách po horách (82. díl): Roháč – Súľovské skály **7:45** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň objevů 2019, 1. díl **8:30** Harfa Noemova: Jan Zástěra – Korunovace českých králů **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Janáčkův máj – 40. ročník Mezinárodního hudebního festivalu: Komorní koncert pro 48 strun a dvě hlasivky **10:00** Outdoor Films s Liborem Duškem (92. díl): Člověk mnoha tváří a profesí **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** První křesťané: Pronásledování a obrana křesťanství **13:25** Mexiko – Chiapas: Nářek lidu **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Živě s biskupem: Mons. Václav Malý **16:00** V souvislostech **16:25** Noční univerzita: Michal Balcar – Poznejte pravdu a pravda vás osvobodí **17:20** Můj chrám: Naďa Urbánková, Želivský klášter **17:45** Mladí salesiánští misionáři 2016 – Austrálie **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Sedmihlásky (112. díl): A já mám, co já mám **18:20** Maminčiny pohádky (20. díl): Tři čaromocné svíce II. **18:40** Víra do kapsy [P] **19:00** Církev za oponou: Předmanželský sex [P] **19:20** Pozdní sběr & Roman Horký na Mohelnickém dostavníku 2013 **19:50** Přejeme si... **20:05** K jádru věci: S Petrem Kolářem [L] **21:15** ARTBITR – Kulturní magazín (95. díl) **21:30** Za obzorem **22:05** Mezi pražci (89. díl): Září 2020 **22:55** Kulatý stůl: Na misiích v Česku **0:30** Naše milosrdná Paní, Matka kubánského lidu **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 22. 9. 2020

6:05 Po volání: S paulány ve Vranově u Brna **7:05** Gramofon (1. díl) aneb Hledáme písničku pro všední den **8:10** Poletuchy: Na skok do Krasu **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Hovory z Rekovic: Karel Loprais **9:35** V souvislostech **10:00** Noční univerzita: prof. Cyril Höschl – Anatomie správného rozhodnutí **11:10** Rád svatého Huberta **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Stalingradská Madona **13:40** V pohorách po horách (82. díl): Roháč – Súľovské skály **14:00** Za obzorem [L] **14:35** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (158. díl): Česká lidová píseň **16:00** Muzikanti, hrajte **16:35** Buon giorno s Františkem **17:25** Zeno Kaprál básník **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Sedmihlásky (112. díl): A já mám, co já mám **18:20** Hermie a přítel v nouzi **18:30** Hermie a přátelé: Ztracený komáří poklad **19:05** Štětcem a pišťalou **19:30** Zpravodajské Noeviny: 22. 9. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Klapka: S Jánem Kuskou [P] **21:10** Řeckokatolický magazín [P] **21:30** Za obzorem **22:05** Po stopách Ježíše Krista (3. díl): Léta v skrytosti **22:35** Koncert pro kardinála **23:45** Terra Santa News: 16. 9. 2020 **0:10** Znovu v Nazaretu: Archeologie a tradice Ježíšova města **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 23. 9. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 22. 9. 2020 **6:25** Noční univerzita: Michal Balcar – Poznejte pravdu a pravda vás osvobodí **7:20** Víra do kapsy **7:35** Jak potkávat svět (79. díl): S Evou Hudečkovou **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:30** Výpravy do divočiny: Ochrana velryb **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Příroda kolem nás: Expedice za

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

vlky do Polska **13:15** Omar Sosa, Seckou Keita a Gustavo Ovalles na Folkových prázdninách **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Pohlednice z Třebovického koláče: Třebovický koláč 2018 **14:50** Můj chrám: Naďa Urbánková, Želivský klášter **15:15** Zpravodajské Noeviny: 22. 9. 2020 **15:45** K jádru věci: S Petrem Kolářem **16:50** Cvrlikání (80. díl): Jan Burian **18:00** Živě s Noe [P] **18:10** Sedmihlásky (112. díl): A já mám, co já mám **18:15** Hermie soutěží **18:30** Otec Pio, tvůrce milosrdenství **19:30** Terra Santa News: 23. 9. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Nebojte se... [L] **21:05** Adorace [L] **22:10** Noční univerzita: Prof. Jan Royt – Ikonografie Panny Marie [P] **23:10** Za obzorem **23:45** Generální audience papeže Františka **0:10** První křesťané: Pronásledování a obrana křesťanství **0:40** Myanmar – Hora snů **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 24. 9. 2020

6:05 Angola: Vstaň a choď, Angolo **6:45** Buon giorno s Františkem **7:40** Církev za oponou: Předmanželský sex **8:05** Terra Santa News: 23. 9. 2020 **8:25** Po stopách Ježíše Krista (3. díl): Léta v skrytosti **9:00** Můj chrám: Lukáš Curylo, ředitel Charity ČR, kostel sv. Mikuláše v Ostravě-Porubě **9:20** Tajemství skla **9:30** Kulatý stůl: Na misiích v Česku **11:05** Likvidace lepy **11:15** Živě s Noe: Den Charity [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** O zániklé Karvinné **13:35** Generální audience papeže Františka **14:00** Živě s Noe: Den Charity [L] **14:35** Harfa Noemova: Jan Zástěra – Korunovace českých králů **15:05** Salesiánské dílo v Rumunsku a v Moldavské republice **15:35** Dana **16:00** Zpravodajské Noeviny: 22. 9. 2020 **16:20** Zvěčněné šupolím **16:45** V pohorách po horách (82. díl): Roháč – Súľovské skály **16:55** Dáváme lidem naději: Charita Valašské Meziříčí a její činnost **17:35** Večeře u Slováka: 26. neděle v mezidobí [P] **18:05** Hermie a jeho přátelé: Buzbyho plážová party **18:10** Sedmihlásky (112. díl): A já mám, co já mám **18:15** Ovečky [P] **18:45** Přejeme si... **19:00** Sešli se, aby pomohli... (2020): koncert na podporu Charitního domu sv. Benedikta Labre – nízkoprahového denního centra pro lidi bez domova (15. ročník) [L] **20:35** Zpravodajské Noeviny: 24. 9. 2020 [P] **21:00** Hřiňovský kostelík na Islandu **21:30** Živě s Noe: Den Charity [P] **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Zpravodajské Noeviny: 24. 9. 2020 **0:30** Guatemala – Lidé kukuričných polí **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 25. 9. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 24. 9. 2020 **6:25** Na pořadu rodina (11. díl): Když je duše nemocná... **7:30** Na větrné hůrce **7:50** Přešel jsem hranici **8:45** Po volání: S jezuitu z Brna **9:50** Jezuitské redukce v Paraguai **10:10** K jádru věci: S Petrem Kolářem **11:15** Živě s Noe: S jezuitu [L]

11:45 Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Jezuité o: Ignác z Loyoly **13:15** Opavská inspirace **13:30** Pozdní sběr & Roman Horký na Mohelnickém dostavníku 2013 **14:00** Živě s Noe: S jezuitu [L] **14:35** Jak potkávat svět (61. díl): S Prague Cello Kvartet **16:00** Zpravodajské Noeviny: 24. 9. 2020 **16:20** Šahbáb Bhatti, muž, který měl sen – Pákistán **16:55** Klapka: S Jánem Kuskou **18:00** Slovo, místo setkání **18:20** Hermie a jeho přátelé: Buzbyho hláskovací soutěž **18:25** Sedmihlásky (112. díl): A já mám, co já mám **18:30** Cestujeme regionem Záhorie **19:30** Benin – cesta návratu **19:50** Přejeme si... **20:05** Noemova pošta: Září 2020 [L] **21:40** Živě s Noe: S jezuitu **22:15** Poletuchy: Na skok do Krasu **23:05** Harfa Noemova: Jaroslav Krček **23:25** Dítě 31 **0:00** Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a Zdeněk Papoušek **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 26. 9. 2020

6:05 Hrdinové víry (1. díl): P. Ignác Stuchlý **7:05** Křesťané v Pákistánu **7:40** Odkaz předků (3. díl): Ročov **8:00** Cirkus Noeland (15. díl): Roberto, Kekulín a detektiv **8:25** Sedmihlásky (112. díl): A já mám, co já mám **8:30** Hermie a přátelé: Ztracený komáří poklad **9:05** Ovečky **9:35** GOODWILLBOY III. (8. díl): Tunning **10:15** V posteli POD NEBESY IV. (1. díl) **11:05** Mobil **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:10** Pod lampou **14:15** Křižovatka v Příchovicích **15:10** Opřu se o florbalovou hůl **15:30** Příroda kolem nás: Expedice za vlky do Polska **16:00** Benefiční koncert s překvapením pro Nadační fond Betlém nenarozeným **17:45** První křesťané: Nebezpečí herezí **18:20** V souvislostech [P] **18:40** Přejeme si... **19:00** Zpívá celá dědina: Protivanov [L] **20:45** V pohorách po horách (83. díl): Velký kotel – Jeseníky [P] **21:00** Outdoor Films s Klárou Kolouchovou (93. díl): Nejtěžší hora světa – K2 [P] **22:35** Iluminace **0:10** Za obzorem **0:40** Pohlednice z Třebovického koláče: Třebovický koláč 2018 **0:55** Za obzorem **1:25** Neřež v COOLTOURU 2011 **1:45** Za obzorem **2:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 27. 9. 2020

6:05 Řeckokatolický magazín **6:20** Na pořadu rodina (14. díl): Když dítě nepřichází **7:20** Hovory z Rekovic: Alena Mornštajnová **7:40** Jak potkávat svět (59. díl): S Marií Rottrovou **9:05** ARTBITR – Kulturní magazín (95. díl) **9:20** Večeře u Slováka: 26. neděle v mezidobí **9:50** Církev za oponou: Předmanželský sex **10:10** Víra do kapsy **10:30** Mše svatá z kostela Narození Panny Marie: Protivanov [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:25** Muzikanti, hrajte **14:00** Outdoor Films s Klárou Kolouchovou (93. díl): Nejtěžší hora světa – K2 **15:30** Mixtékové – Mezi náboženstvím a tradicí **16:00** Noční univerzita: Prof. Jan Royt – Ikonografie Panny Marie **17:00** Po stopách Ježíše Krista (4. díl): Z ústraní do světa **17:30** BG Styl: Třebovický koláč 2017 **18:00** Sedmihlásky (24. díl): Hastrmani **18:05** Cirkus Noeland (16. díl): Roberto, Kekulín a lupič Cukrouš **18:30** Hermie a přátelé: Flo show, která způsobila rozruch **19:05** Ovečky **19:35** Příroda kolem nás: gepard a ledňáček **19:50** Přejeme si... **20:05** Pěšky bez hranic [P] **21:00** Zahradní slavnost: Pavlovice u Přerova [P] **22:25** K jádru věci: S Petrem Kolářem **23:30** Polední modlitba Sv. otce Františka **23:50** Klapka: S Jánem Kuskou **0:50** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **1:30** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 21. 9. o 22:30 hod.:

Moja misia magazín

Sú povolania, ktoré sa nám akosi prirodzene spájajú s misijným pôsobením a povolanie lekára medzi ne nepochybne patrí. O tom, čo to znamená byť misionárkou-lekárkou, nám v relácii Moja misia magazín porozpráva Danka Henelová. Moderuje Marek Vaňuš SVD.

Utorok 22. 9. o 16:30 hod.:

V škole Ducha

Marián Gavenda: Svätá omša a liturgia života – úvodné obrady a liturgia slova.

Streda 23. 9. o 16:55 hod.:

Otec (dokument)

Otec Ivan v Keni slúži najchudobnejším mladým ľuďom, ktorí žijú na ulici. Spolu s dobrovoľníkmi im dávajú jedlo a čaj, modlia sa s nimi a hlavne im zjavujú lásku Otca.

Štvrtok 24. 9. o 16:05 hod.:

Večera u Slováka

Diskusná relácia nad nedeľným evanjeliom.

Piatok 25. 9. o 20:30 hod.: Svätý Vincent de Paul – apoštol lásky

Neočakávaný Boží dotyk premenil pohodlný svet sv. Vincenta de Paula na život služby druhým. Lásky k Bohu a k chudobným spolu s Lujzou de Marillac priviedla k horlivej túžbe žiť ich chlebom – tak hmotným, ako i duchovným.

Sobota 26. 9. o 20:30 hod.: Boh v Krakove (film)

Film «Boh v Krakove» je situovaný do súčasnosti – ukazuje osudy obyvateľov Krakova a ich každodenné problémy, ktorým čelia, a ich dôležité rozhodnutia v živote. Príbehy, ktoré divák vidí, hovoria o viere, nádeji, odpustení, obete, láske a slobode, ale predovšetkým o ľudskej túžbe po Bohu a jeho milosrdenstve. Sedem epizód spája St. Albert Chmielowski, ktorý je sprievodcom pre diváka mystického Krakova.

Nedeľa 27. 9. o 20:30 hod.:

Quo vadis (Ornát ako modlitba)

Vo farnosti Zákamenné vznikajú krásne maľované ornáty, ktorým vtláča umenie Monika Janotáková – kandidátka zasvätených panien Ordo virginum, a šije ich kňaz Marek Forgáč.

MŠE SVATÁ PODLE MISÁLU Z ROKU 1962 bude sloužena v nedeľu 27. 9. 2020 v 18 hodín a o slavnosti sv. Václava v pondelok 28. 9. 2020 v 18 hodín v **arcidiežanském farním chrámu Nanebevzetí Panny Marie v Kladně.**

BREVIÁŘ PRO LAIKY

19. – 26. ZÁŘÍ 2020

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 20. 9.		PO 21. 9.		ÚT 22. 9.		ST 23. 9.		ČT 24. 9.		PÁ 25. 9.		SO 26. 9.			
Antifona	812	912	1673	1892	841	945	1722	1941	873	978	889	995	1666	1883		
Žalm	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	812	913	1673	1893	842	945	1723	1941	873	978	889	996	1666	1883		
Antifony	813	914	1674	1893	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	813	914	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	816	917	1674	1894	847	950	1724	1942	877	983	893	1000	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	717	809	1522	1715	847	950	1724	1943	877	983	894	1001	1669	1886		
Prosby	817	917	1675	1894	847	951	1724	1943	878	983	894	1001	1655	1886		
Závěrečná modlitba	717	809	1522	1715	847	951	1726	1717	878	984	894	1001	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	817	918	792	890	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019		
Antifony	818	919	1676	1895	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	820	921	1676	1895	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022		
Závěrečná modlitba	717	809	1522	1715	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022		
Nešpory:																
	SO 19. 9.															
Hymnus	807	907	821	922	1685	1715	852	956	1727	1946	883	989	900	1007	915	1024
Antifony	808	908	822	923	1678	1897	853	957	868	973	884	990	900	1008	916	1025
Žalmy	808	908	823	924	1678	1897	853	957	868	973	884	990	901	1008	916	1025
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	1680	1900	856	960	1730	1949	887	994	903	1011	918	1027
Ant. ke kant. P. M.	716	808	717	809	1523	1716	856	960	1731	1950	887	994	904	1012	717	810
Prosby	811	911	826	927	1681	1900	856	960	1731	1950	888	994	904	1012	918	1028
Záv. modlitba	717	809	717	809	1522	1715	857	961	1726	1717	888	995	904	1012	718	810
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 20. 9. – 25. neděle v mezidobí (v litoměřické katedrále: slavnost Výročí posvěcení katedrály)

1. čt.: Iz 55,6-9
 Ž 145(144),2-3.8-9.17-18
 Odp.: 18a (*Blízko je Hospodin všem, kdo ho vzývají.*)
 2. čt.: Flp 1,20c-24.27a
 Ev.: Mt 20,1-16

Pondělí 21. 9. – svátek sv. Matouše

1. čt.: Ef 4,1-7.11-13
 Ž 19(18),2-3.4-5
 Odp.: Řim 10,18b (*Všude na zemi pronikl jejich hlas.*)
 Ev.: Mt 9,9-13

Úterý 22. 9. – ferie

1. čt.: Př 21,1-6.10-13
 Ž 119(118),1.27.30.34.35.44
 Odp.: 35a (*Vod' mě po stezce svých předpisů, Hospodine!*)
 Ev.: Lk 8,19-21

Středa 23. 9. – památka sv. Pia z Pietrelciny

1. čt.: Př 30,5-9
 Ž 119(118),29.72.89.101.104.163
 Odp.: 105a (*Svitlnou mým nohám je tvé slovo, Hospodine.*)
 Ev.: Lk 9,1-6

Čtvrtek 24. 9. – ferie

1. čt.: Kaz 1,2-11
 Ž 90(89),3-4.5-6.12-13.14+17ab
 Odp.: 1 (*Pane, tys nám býval útočištěm od pokolení do pokolení.*)
 Ev.: Lk 9,7-9

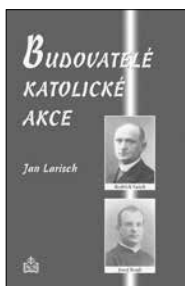
Pátek 25. 9. – ferie

1. čt.: Kaz 3,1-11
 Ž 144(143),1a+2abc.3-4
 Odp.: 1a (*Veleben buď Hospodin, má Skála.*)
 Ev.: Lk 9,18-22

Sobota 26. 9. – nezávazná památka sv. Kosmy a Damiána nebo sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Kaz 11,9-12,8
 Ž 90(89),3-4.5-6.12-13.14+17ab
 Odp.: 1 (*Pane, tys nám býval útočištěm od pokolení do pokolení!*)
 Ev.: Lk 9,43b-45

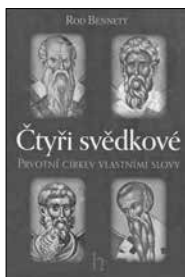
SVĚDKOVÉ VÍRY

BUDOVATELE KATOLICKÉ AKCE V OLOMOUCKÉ ARCIDIECÉZI V 1. POLOVINĚ 20. STOLETÍ: BEDŘICH VAŠEK A JOSEF KRAFT
ThLic. Jan Larisch, Th.D. • Předmluva Mons. Jan Graubner, arcibiskup olomoucký

Tato publikace připomíná jednu ze zapomenutých kapitol dějin olomoucké arcidiecéze. Původním záměrem Katolické akce, této významné aktivity církve v 1. polovině 20. století, iniciované papeži, byla aktivizace laiků pro práci na pokřesťanství současného světa. Knižka představuje dva horlivé protagonisty v budování Katolické akce v tehdy téměř dvojjazyčné olomoucké arcidiecézi: Msgre ThDr. Bedřicha Vaška (1882–1959) a Msgre ThDr. et PhDr. Josefa Krafta (1877–1946), jejich mnohotvárnou činnost i osobní osudy.

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Brož., 120x188 mm, 112 stran, 122 Kč

ČTYŘI SVĚDKOVÉ • PRVOTNÍ CÍRKEV VLASTNÍMI SLOVY
Rod Bennett • Z angličtiny přeložili Daniel Blažke a Lukáš Novák • Odpovědný redaktor Lukáš Novák

Kniha amerického autora Roda Benneta přibližuje příběhy čtyř apoštolských Otců: Klementa Římského, Ignáce z Antiochie, Ireneje z Lyonu a Justina Mučedníka. Poutavým způsobem vypráví o jejich životních osudech a současně obsahuje velké množství citací z jejich děl. Četba církevních Otců je jedním z důležitých pramenů základu křesťanské víry a rozvoje duchovního života.

Hesperion, z. s. • Váz., přebal, 140x205 mm, 248 stran, 330 Kč

MODLÍME SE

NOVĚNA S PROSBOU O DAR MODLITBY
Vybral a uspořádal Michal Altrichter SJ • Odpovědná redaktorka Luisa Karczubová

Devět dní se modlíme s prosbou o dar modlitby se světicemi: Klotyldou, Juliánou z Norwiche, Dorotou z Montavy, Hedvikou z Anjou, Marií Magdalénou de Pazzi, Markétou Marií Alacoque, Marií Celeste Crostarosa, Annou Marií Taigi a Guendalinou Borghese. V závěru brožurky je každá světica představena několika krátkými větami.

Refugium Velehrad-Roma, s.r.o. • Brož., A6, 28 stran, 35 Kč

NOVĚNA S PROSBOU O VNITŘNÍ ÚČAST NA ŽIVOTĚ CÍRKVE
Vybral a uspořádal Michal Altrichter SJ • Odpovědná redaktorka Luisa Karczubová

Devět dní se modlíme s prosbou o vnitřní účast na životě církve s těmito osobnostmi: Evagrius, Fridolín, Rabanus Maurus, Adalbero z Lambachu, Rupert z Deutz, Robert Grosseteste, Benedikt Josef Labre, Edmund Bojanowski, Felix Cappello. V závěru brožurky je každý světec představen několika krátkými větami.

Refugium Velehrad-Roma, s.r.o. • Brož., A6, 28 stran, 35 Kč

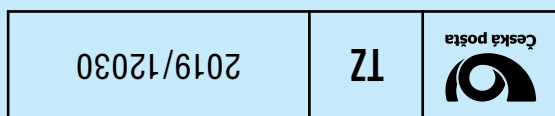

NOVĚNA KE SVATĚ LUDMILE • VE SVĚTLE BLAHOŠLAVENSTVÍ
Sestavili P. Petr M. Bubeniček a Zdislava Janoušková

Cílem této drobné modlitební knížky, která vyšla k příležitosti výročí 1100 let od smrti svaté Ludmily (860–921), je prohloubit úctu k naší první světici a také přispět k tomu, aby se stala známější. Brožurku lze využít jako podklad k soukromé modlitbě nověny v průběhu devíti dnů, nebo jako celek pro delší pobožnost.

Paulinky • Brož., 90x140 mm, křídový papír, 32 stran, 39 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticem.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticem.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc